

עודכן ב- 09/07/2008 03:34

רוחות מלחמה של האוצר נגד האקדמיה

מאת רם פרוסט

<< מה מביא את מירב ארלוזורוב ("באקדמיה לא מאמינים בפיקוח", TheMarker, 8.7) לתת תשובה על כתבה מלפני שנה ולדון בדו"ח עלום מלפני שנתיים? האם אין עוד נושאים כלכליים אקטואליים?

כאשר מערכת ההשכלה הגבוהה קורסת ושנת הלימודים הבאה כנראה לא תיפתח, בוחרת ארלוזורוב לחזור דווקא אל דו"ח "סודי" כביכול של הות"ת (הוועדה לתכנון ולתקצוב של האוניברסיטאות) מ-2006, שדן בחריגות שכר מפליגות לכאורה באוניברסיטאות, ולמחזר באמצעותו פעם נוספת את הטיעון השחוק כי שכרם של חברי הסגל האקדמי ניתן להם בגין שש שעות הוראה בשבוע.

החישוב פשוט: מרצה באוניברסיטה שעובד 60 שעות בשבוע, משמש בתפקיד ראש מחלקה, מנהל מעבדת מחקר, מדריך דוקטורנטים, מנחה עבודות, שקוע בכתיבת ספרים ומאמרים ומורה פרונטלית רק שלוש שעות בשבוע, אמור לפי ארלוזורוב לקבל רק מחצית משכרו, כי שכרו הרי ניתן לו רק בגין הוראתו כביכול. שכר מלא למרצה כזה מהווה איפוא "חריגת שכר", ומרצים שכאלה "עולים" לאוניברסיטאות 114 מיליון שקל בשנה. במשך שבתת המרצים הארוכה בהיסטוריה כבר דשו בטיעון המופרך הזו עד זרא, ואין טעם להוסיף עליו מלה נוספת.

אלא שהמאמר של ארלוזורוב אינו מקרי. מאז סיומה של שבתת המרצים, רוח רעה נושבת מן האוצר, שממאן להשלים עם הצלחת מאבקו של הסגל האקדמי, והוא מנהל מול מערכת ההשכלה הגבוהה מה שנראה על פניו כלא פחות ממסע עונשין. בישראל הרי הכל אישי. במשך שנים שחקו פקידי האוצר את תקציבי ההשכלה הגבוהה והביאו אותה כמעט לאבדון. לא צריך את דו"ח שוחט בשביל לדעת כי ללא שינוי מגמה מהותי תאבד ישראל את המנוע המרכזי שמאפשר לה פריחה כלכלית ועליונות טכנולוגית.

פקידות האוצר אינה סולחת לאלה שעמדו על זכותם לקבל פיצוי

שחיקה מלא. כך אנו מתבשרים כמעט מדי בוקר על "חיסול חשבונות" נוסף בין האוצר וות"ת, ונראה כי פקידי האוצר סבורים שמערכת ההשכלה הגבוהה בישראל היא רכושם הפרטי.

הכותב הוא מרצה במחלקה לפסיכולוגיה באוניברסיטה העברית

כל הזכויות שמורות, "הארץ" ©

סגור חלון